

Sprawa C-234/20**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym****Data wpływu:**

4 czerwca 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Augstākā tiesa (Senāts) (sąd najwyższy, Łotwa)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

3 czerwca 2020 r.

Strona wnosząca skargę kasacyjną:

SIA Sātiņi-S

Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym:

Lauku atbalsta dienests (urząd wsparcia obszarów wiejskich)

[...]

Administratīvo lietu departaments (izba administracyjna)

El Latvijas Republikas Senāts (sąd najwyższy Republiki Łotewskiej)

POSTANOWIENIE

[...] w dniu 3 czerwca 2020 r.

[...] [skład sądu]

rozpatrzył w ramach postępowania pisemnego skargę kasacyjną wniesioną przez SIA Sātiņi-S od wyroku Administratīvā apgabaltiesa (okręgowego sądu administracyjnego) z dnia 26 marca 2018 r. wydanego w postępowaniu sądowo administracyjnym wszczętym w drodze skargi wniesionej przez wspomniane przedsiębiorstwo w celu nakazania Lauku atbalsta dienests (urzędowi wsparcia obszarów wiejskich) przyznania mu rekompensaty z tytułu zakazu zakładania plantacji borówek na torfowiskach znajdujących się na chronionych obszarach przyrody.

Przedmiot postępowania głównego i istotne okoliczności faktyczne

1. W 2002 r. skarżąca [w niniejszej sprawie] [w postępowaniu kasacyjnym (zwana dalej „skarżącą”)] nabyła nieruchomości „Liegumi” [(„rezerwaty”)] i „Centri” [(„ośrodki”)]. Nieruchomości te obejmują powierzchnię 7,7 ha torfowisk. Wspomniane nieruchomości są położone na chronionym obszarze przyrody oraz na obszarze ochrony o znaczeniu europejskim Natura 2000 (zwanym dalej „obszarem sieci Natura 2000”).

Zgodnie z pkt 16.12 Ministru kabineta 2010. gada 16. marta noteikumi Nr. 264 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi” (rozporządzenia rady ministrów nr 264 z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie ogólnych przepisów dotyczących ochrony i użytkowania specjalnych obszarów ochrony, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 264”) zakazane jest zakładanie plantacji borówek na torfowiskach znajdujących się na chronionych obszarach przyrody.

W dniu 2 lutego 2017 r. skarżąca złożyła wniosek do urzędu wsparcia obszarów wiejskich, wnosząc o wypłatę rekompensaty z tytułu ograniczenia działalności gospodarczej na stanowiących jej własność torfowiskach położonych na obszarze sieci Natura 2000 w latach 2015 i 2016.

Decyzją z dnia 28 lutego 2017 r. urząd wsparcia obszarów wiejskich oddalił złożony przez skarżącą wniosek o rekompensatę z tytułu ograniczenia działalności gospodarczej. Zdaniem wspomnianej służby przepisy prawa nie przewidują rekompensaty z tytułu zakazu zakładania plantacji borówek na torfowiskach, w związku z czym brak jest podstawy prawnej do przyznania skarżącej wnioskowanej rekompensaty.

2. Skarżąca wszczęła postępowanie sądowe w celu nakazania zapłaty na jej rzecz rekompensaty z tytułu ograniczenia działalności gospodarczej. Po rozpoznaniu sprawy w postępowaniu odwoławczym Administratīvā apgabaltiesa oddalił to żądanie. Wyrok wydany przez rzeczony sąd opiera się, podobnie jak wyrok wydany w pierwszej instancji, na następujących ustaleniach.

2.1 Artykuł 2 ust. 2 Likums „Par kompensāciju par saimnieciskās darbības ierobežojumiem aizsargājamās teritorijās” (ustawy o rekompensatach z tytułu ograniczeń działalności gospodarczej na obszarach ochrony) przewiduje, że roczna pomoc z tytułu ograniczenia działalności gospodarczej na obszarach ochrony o znaczeniu europejskim w ramach sieci Natura 2000 będzie wypłacane zgodnie z procedurami określonymi w przepisach dotyczących przyznawania wsparcia na rzecz rozwoju rolnictwa z odpowiednich funduszy Unii Europejskiej.

2.2 Środki pomocy państwa na rzecz rozwoju sektora rolnego i leśnego przyznaje się zgodnie z procedurami określonymi w Ministru kabineta 2015. gada 7. aprīļa noteikumi Nr. 171 „Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību vides, klimata un lauku ainavas uzlabošanai 2014.–2020. gada plānošanas periodā” (rozporządzeniu rady

ministrów nr 171 z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie zasad przyznawania wsparcia krajowego i wsparcia z Unii Europejskiej przeznaczonego na poprawę stanu środowiska, klimatu i obszarów wiejskich w okresie programowym 2014–2020, a także zarządzania tym wsparciem i jego monitorowania”; zwanym dalej „rozporządzeniem nr 171”). W odniesieniu do przyznawania wsparcia w ramach „Rekompensat dla obszarów leśnych sieci Natura 2000”, rozporządzenie nr 171 stanowi w pkt 56, że obszar kwalifikujący się do wsparcia w ramach tego środka musi być gruntem leśnym (z **wyłączeniem torfowisk**). W związku z tym rozporządzenie nr 171 przewiduje rekompensaty w odniesieniu do obszarów sieci Natura 2000, lecz nie przewiduje wypłaty rekompensat z tytułu ograniczenia działalności gospodarczej na torfowiskach.

2.3 Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1305/2013”) stanowi, że EFRROW działa w państwach członkowskich poprzez programy rozwoju obszarów wiejskich. Zgodnie z art. 10 tego rozporządzenia państwa członkowskie przedkładają Komisji projekt każdego programu rozwoju obszarów wiejskich, zawierający informacje, o których mowa w art. 8, a każdy program rozwoju obszarów wiejskich jest zatwierdzany przez Komisję w drodze aktu wykonawczego. W programie rozwoju obszarów wiejskich na Łotwie na lata 2014–2020 wskazano, że wsparcie można otrzymać, jeżeli na obszarach sieci Natura 2000 lub w mikrorezerwach położonych na gruntach leśnych (z **wyłączeniem torfowisk**) zostaną wprowadzone ograniczenia działalności w dziedzinie gospodarki leśnej. I tak, w odniesieniu do okresu programowania 2014–2020 z funduszy Unii Europejskiej Komisja zatwierdziła dla Łotwy program rozwoju obszarów wiejskich, który przewidywał wypłaty wsparcia z tytułu niektórych ograniczeń działalności gospodarczej na gruntach leśnych, ale nie w odniesieniu do torfowisk. Program nie przewiduje wypłaty wsparcia z tytułu ograniczenia działalności rolniczej w odniesieniu do torfowisk znajdujących się na obszarach sieci Natura 2000.

2.4 Ponadto w chwili, gdy skarżąca nabyła nieruchomości, przepisy ograniczały możliwość zakładania plantacji borówek na torfowiskach. Nabywając nieruchomości, skarżąca wiedziała, że są one położone na chronionym obszarze przyrody, a zatem wiedziała, jakie są ograniczenia ustanowione dla tego obszaru.

3. Skarżąca wniosła skargę kasacyjną, podnosząc, że na podstawie art. 30 ust. 6 lit. a) rozporządzenia nr 1305/2013 obszary leśne wyznaczone zgodnie z dyrektywami 92/43/EWG i 2009/147/WE kwalifikują się do płatności dla obszarów sieci Natura 2000. Rozporządzenie to nie przewiduje wyjątków dla torfowisk.

4. Z uwagi na powyższe przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest kwestia, czy skarżąca kwalifikuje się do płatności z tytułu ograniczeń nałożonych na działalność gospodarczą na obszarach torfowisk sieci Natura 2000.

Właściwe prawo krajowe i prawo Unii Europejskiej

5. Prawo Unii Europejskiej:

5.1 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005.

Motyw 24: [„]Powinno się w dalszym ciągu przyznawać rolnikom i posiadaczom lasów wsparcie ze względu na doświadczane przez nich na danych obszarach szczególne niedogodności, wynikające z wdrażania dyrektywy 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Rady 92/43/EWG, oraz w celu przyczynienia się do skutecznego zarządzania obszarami Natura 2000 [...]”].

Artykuł 30[„] Płatności dla obszarów Natura 2000 i płatności związane z ramową dyrektywą wodną[:]

[„]1. Wsparcie w ramach tego działania udzielane jest rocznie na hektar użytków rolnych lub na hektar lasu w celu rekompensowania beneficjentom dodatkowych kosztów i utraconych dochodów w wyniku niedogodności na danych obszarach, związanych z wdrażaniem dyrektyw 92/43/EWG i 2009/147/WE oraz ramowej dyrektywy wodnej.

[...]

6. Do płatności kwalifikują się następujące obszary:

a) obszary rolne i leśne sieci Natura 2000 wyznaczone zgodnie z dyrektywami 92/43/EWG i 2009/147/WE;

[...]”]

5.2 Załącznik I do dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

5.3 Artykuł 17 Karta praw podstawowych Unii Europejskiej[:]

[„]Każdy ma prawo do władania, używania, rozporządzania i przekazania w drodze spadku mienia nabytego zgodnie z prawem. Nikt nie może być pozbawiony swojej własności, chyba że w interesie publicznym, w przypadkach i na warunkach przewidzianych w ustawie, za słusznym odszkodowaniem za jej utratę wypłaconym we właściwym terminie. Korzystanie z mienia może podlegać regulacji ustawowej w zakresie, w jakim jest to konieczne ze względu na interes ogólny.”]

6. Prawo krajowe:

6.1 Rozporządzenie rady ministrów nr 264 z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie ogólnych przepisów dotyczących ochrony i użytkowania specjalnych obszarów ochrony[:]

[„]16. Na chronionych obszarach przyrody zakazane jest:

[...]

16.12. zakładanie plantacji borówek na torfowiskach;

[...][”]

6.2 Rozporządzenie rady ministrów nr 171 z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie zasad przyznawania wsparcia krajowego i wsparcia z Unii Europejskiej przeznaczonego na poprawę stanu środowiska, klimatu i obszarów wiejskich w okresie programowania 2014–2020, a także zarządzania tym wsparciem i jego monitorowania.

Punkt 56: [„]Obszar kwalifikujący się do wsparcia w ramach tego środka musi być gruntem leśnym (z wyłączeniem torfowisk):

56.1. włączonym do wykazu obszarów ochrony o znaczeniu europejskim (zwanym dalej „siecią Natura 2000”) zgodnie z art. 30 ust. 6 lit. a) rozporządzenia nr 1305/2013 i określonym zgodnie z likums „Par ģpaši aizsargājamām dabas teritorijām” (ustawą o specjalnych obszarach ochrony);

[...]”

Punkt 58: [„]Wsparcie może zostać przyznane, jeżeli kwalifikujący się do objęcia wsparciem zadeklarowany obszar wynosi co najmniej jeden hektar, składa się z pól o powierzchni co najmniej 0,1 ha, a minimalna powierzchnia podlegająca określonej ograniczeniu na danym polu wynosi co najmniej 0,1 ha oraz jeżeli pola te można zidentyfikować kartograficznie, są one włączone do elektronicznego systemu składania wniosków urzędu wsparcia obszarów wiejskich i od dnia 1 marca bieżącego roku, na podstawie przepisów dotyczących ochrony i użytkowania specjalnych obszarów ochrony lub ochrony gatunków i biotopów, mają do nich zastosowanie którekolwiek z następujących ograniczeń działalności gospodarczej:

58.1 zakaz prowadzenia działalności związanej z gospodarką leśną;

58.2 zakaz zasadniczego pozyskiwania drewna i trzebieży;

58.3 zakaz zasadniczego pozyskiwania drewna;

58.4 zakaz zrębu zupełnego.[”]

Powody, dla których sąd odsyłający ma wątpliwości co do wykładni prawa Unii

7. Z motywu 24 i art. 30 ust. 1 rozporządzenia nr 1305/2013 wynika, że celem płatności dla obszarów sieci Natura 2000 jest przyznanie wsparcia ze względu na szczególne ograniczenia oraz w celu rekompensowania dodatkowych kosztów i utraconych dochodów w wyniku niedogodności doświadczanych na danych obszarach, związanych z wdrażaniem dyrektyw 92/43/EWG i 2009/147/WE oraz ramowej dyrektywy wodnej.

Chociaż to przede wszystkim do państw członkowskich należy decyzja, podejmowana przy opracowywaniu programu rozwoju obszarów wiejskich, w jaki sposób środki służące osiągnięciu celów określonych w rozporządzeniu 1305/2013 powinny być wdrażane w praktyce, jednak ograniczenia przyjęte przez państwa członkowskie nie powinny pozbawiać systemu płatności dla obszarów Natura 2000 celu wyrównawczego (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 30 marca 2017 r., Lingurár, C-315/16, ECLI:EU:C:2017:244).

Ponadto płatność dla obszarów sieci Natura 2000 powinna być rozpatrywana w odniesieniu do art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ prawo własności obejmuje prawo do używania mienia i prawo do słusznego odszkodowania.

8. Torfowiska stanowią około 4% terytorium Łotwy (według niektórych źródeł odsetek ten wynosi nawet 10%). Uprawa borówki na torfowiskach jest rodzajem sadownictwa.

Jak wskazano w ogólnodostępnym badaniu: „Obecnie jedną z form dalszego prowadzenia działalności gospodarczej na polach torfowych, na których zaprzestano wydobycia minerałów, jest uprawa owoców jagodowych na skalę przemysłową, wytwarzająca produkt przeznaczony na wywóz, to znaczy owoce jagodowe lub produkty przetworzone z owoców jagodowych. Zgodnie z danymi statystycznymi opublikowanymi przez służbę wsparcia obszarów wiejskich w 2016 r. o jednolite płatności obszarowe wnioskowano w odniesieniu do obszaru o powierzchni 142 ha przeznaczonego na uprawę borówki wielkożurawinowej i obszaru o powierzchni 250 ha przeznaczonego na uprawę borówki czarnej (borówki amerykańskiej), ale nie wnioskowano o wsparcie w odniesieniu do obszarów przeznaczonych na uprawę borówki czerwonej lub maliny moroszki. Wiadomo, że pola borówek zajmują większy obszar, jednak albo ze względu na użytkowanie gruntów, albo z jakiegoś innego powodu nie wnioskowano o wsparcie w odniesieniu do tego obszaru, w związku z czym nie są dostępne dane statystyczne”. (Informacje te można sprawdzić na stronie internetowej: http://www.silava.lv/userfiles/file/Projektu%20parskati/2016_Lazdina_LVM_kudra.pdf, s. 15).

Biorąc pod uwagę, że duża część obszarów sieci Natura 2000 na Łotwie jest również objęta torfowiskami (załącznik do ustawy o specjalnych obszarach

ochrony), Senāts zmierza do ustalenia, czy całkowite wyłączenie tych obszarów z systemu rekompensat sieci Natura 2000 jest sprzeczne z celem wspomnianych rekompensat.

W przedmiocie obszarów

9. Artykuł 30 ust. 6 lit. a) rozporządzenia nr 1305/2013 stanowi, że do płatności kwalifikują się obszary rolne i leśne sieci Natura 2000 wyznaczone zgodnie z dyrektywami 92/43/EWG i 2009/147/WE.

Załącznik I do dyrektywy 92/43/EWG, w którym określono typy siedlisk przyrodniczych ważnych dla Wspólnoty, których ochrona wymaga wyznaczenia specjalnych obszarów ochrony, obejmuje również torfowiska, a w szczególności bory i lasy bagienne.

Nie ulega wątpliwości, że zakaz zakładania plantacji borówek na torfowiskach, o którym mowa w pkt 16.2 rozporządzenia nr 264, ogranicza prawo właściciela do swobodnego korzystania z jego własności, a także do czerpania dochodów związanych z ograniczoną działalnością gospodarczą.

Zgodnie z rozporządzeniem nr 171 w ramach środka „Rekompensaty w ramach sieci Natura 2000 i ramowej dyrektywy wodnej” realizowane jest poddziałanie „Rekompensaty dla obszarów leśnych sieci Natura 2000”. Zgodnie z pkt 56 rozporządzenia nr 171 obszar kwalifikujący się do wsparcia w ramach tego środka musi być gruntem leśnym (z wyłączeniem torfowisk). Państwo ograniczyło zatem przyznawanie rekompensat dla obszarów sieci Natura 2000, po pierwsze, poprzez wprowadzenie płatności tylko dla obszarów leśnych, a po drugie, poprzez wyłączenie z tych obszarów znajdujących się na nich torfowisk. W związku z tym rozporządzenie nr 171 nie przewiduje żadnej rekompensaty z tytułu ograniczeń działalności gospodarczej na torfowiskach włączonych do sieci Natura 2000.

W przedmiocie rodzajów działalności gospodarczej

10. Z art. 30 ust. 6 lit. a) rozporządzenia nr 1305/2013 wynika również, że [system] płatności w ramach sieci Natura 2000 ogranicza rekompensatę w stosunku do niektórych obszarów, a mianowicie w stosunku do obszarów rolnych lub leśnych. Z przepisu tego nie wynika jednak, że rekompensata jest ograniczona w odniesieniu do niektórych rodzajów działalności gospodarczej, a mianowicie w odniesieniu do działalności rolniczej lub leśnej.

Punkt 58 rozporządzenia nr 171 stanowi, że wsparcie można otrzymać jedynie z tytułu ograniczeń nałożonych na działalność związaną z gospodarką leśną. Możliwe jest jednak również prowadzenie działalności rolniczej na torfowiskach położonych na gruntach leśnych poprzez zakładanie na nich plantacji borówek.

11. Na mocy przepisów krajowych osoby posiadające torfowiska na obszarze sieci Natura 2000 są w rzeczywistości całkowicie wyłączone z systemu płatności

w ramach programu Natura 2000 i nie otrzymują żadnej rekompensaty z tytułu ograniczeń nałożonych na te obszary.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że z przepisów rozporządzenia nr 1305/2013 nie wynika jasno, jakim ograniczeniom podlega swoboda uznania państw członkowskich w odniesieniu do wprowadzania ograniczeń płatności w ramach programu Natura 2000, Senāts ma wątpliwości, czy państwo członkowskie ma prawo: 1) przyjąć przepisy, na mocy których ze wsparcia dla obszarów sieci Natura 2000 całkowicie wyłączone są torfowiska znajdujące się na takich obszarach; oraz 2) ograniczyć otrzymanie wsparcia poprzez zastrzeżenie, że może ono zostać przyznane dla określonego obszaru jedynie w odniesieniu do ograniczeń nałożonych na szczególny rodzaj działalności gospodarczej.

12. W niniejszej sprawie skarżąca wiedziała w chwili nabycia prawa własności nieruchomości, że na nieruchomościach tych położony jest [chroniony] obszar przyrody. Ponadto, gdy skarżąca nabyła prawo własności nieruchomości, istniało już ograniczenie działalności gospodarczej polegającej na zakładaniu plantacji borówek na torfowiskach.

Artykuł 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi, że nikt nie może być pozbawiony swojej własności, chyba że w interesie publicznym, w przypadkach i na warunkach przewidzianych w ustawie, za słusznym odszkodowaniem za jej utratę wypłaconym we właściwym terminie.

Chociaż prawo własności obejmuje prawo do używania nieruchomości, nawet jeśli jego celem jest uzyskanie możliwie największych korzyści ekonomicznych, jednak przy nabywaniu nieruchomości właściciel musi wziąć pod uwagę różne ograniczenia, którym podlega dana nieruchomość, i mieć świadomość, że nie będzie mógł w dowolnej chwili podjąć decyzji o korzystaniu z niej zgodnie ze swoimi planami. Nabywając własność podlegającą ograniczeniom, właściciel ma możliwość planowania z wyprzedzeniem, w jakim celu ją nabywa. W związku z tym, zdaniem Senāts przy nabywaniu nieruchomości skarżąca powinna była wziąć pod uwagę ograniczenie dotyczące zakładania plantacji borówek na torfowiskach. W konsekwencji skarżąca nie jest uprawniona do późniejszego dochodzenia rekompensaty z tytułu utraconych dochodów, powołując się na zamiar uzyskania takich dochodów poprzez założenie plantacji borówek na torfowiskach znajdujących się na wspomnianej nieruchomości.

Artykuł 30 ust. 1 rozporządzenia nr 1305/2013 stanowi, że wsparcie jest przyznawane w celu rekompensowania utraconych dochodów. Gdyby rzezone rozporządzenie miało zastosowanie również do torfowisk, Senāts ma wątpliwości co do tego, czy w przypadku takim jak rozpatrywany w niniejszej sprawie można uznać, że w odniesieniu do zainteresowanej osoby nastąpiła utrata dochodów. Innymi słowy, czy dana osoba ma prawo do otrzymania płatności w ramach sieci Natura 2000, jeżeli w chwili nabycia nieruchomości wiedziała o ograniczeniach nałożonych na tę nieruchomość oraz o ich ograniczających skutkach w stosunku do ewentualnej działalności gospodarczej.

13. W świetle powyższych uwag Senāts uważa, że w celu wyjaśnienia wykładni przepisów rozporządzenia nr 1305/2013 konieczne jest przedłożenie sprawy Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Sentencja

Na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Senāts:

postanawia

skierować do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytania prejudycjalne:

- 1) Czy art. 30 ust. 6 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 należy interpretować w ten sposób, że torfowiska są całkowicie wyłączone z płatności w ramach sieci Natura 2000?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy obszary rolne lub leśne obejmują torfowiska?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 30 rozporządzenia nr 1305/2013 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może całkowicie wyłączyć torfowiska z płatności w ramach sieci Natura 2000 i że takie przepisy krajowe są zgodne z celem wyrównawczym wspomnianych płatności ustanowionym w rozporządzeniu nr 1305/2013?
- 4) Czy art. 30 rozporządzenia nr 1305/2013 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może ograniczyć wypłaty wsparcia dla obszarów sieci Natura 2000 poprzez wprowadzenie wsparcia jedynie w odniesieniu do ograniczenia szczególnego rodzaju działalności gospodarczej, jak np. na obszarach leśnych, tylko w odniesieniu do działalności związanej z gospodarką leśną?
- 5) Czy art. 30 ust. 1 rozporządzenia nr 1305/2013 w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że dana osoba, powołując się na swoje plany dotyczące nowej działalności gospodarczej, ma prawo do otrzymania płatności w ramach sieci Natura 2000, jeżeli w chwili nabycia nieruchomości wiedziała już o ograniczeniach, jakim owa nieruchomość podlegała?

zawiesić postępowanie do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

[...]